

IVAN TURGHENIEFF

UN CUIB DE BOERNAȘI

XXII

Lavretzky nu mai era tînăr; nu se mai putea înșela multă vreme asupra sentimentului pe care îl inspira Lisa; în ziua aceea, el doborîndu cu siguranță convingerea că o iubea. Și nu se bucură de loc. «E cu puțință, se gîndea dînsul, ca la treizeci și cinci de ani să n'am alt-ceva de făcut de cît să-mi încredințez unei femei sufletul? Dar Lisa nu seamănă cu cea-altă; ea nu 'm'ar fi pregătit o viață de umilire; nu 'm'ar fi abătut de la îndelepticiile mele; și chiar ea 'm'ar fi insuflat o activitate cinstită și serioasă, și am fi mers amîndoi către o țință nobilă? Da, toate acestea sunt foarte frumoase, dar ea n'o să urmeze calea aceasta d'împreună cu mine. Nu mi-a spus că-i fac frică? Ce e drept, nu iubește pe Panșin... Tristă mîngîiere.»

ușor să bage de seamă că Maria Dmitrievna era supărată pe el; dar izbuli să o imblinzască, pierzîndu cu ea cinci-sprezece ruble la pichet. Putu să stea de vorbă cu Lisa, și încă aproape o jumătate de ceas, cu toate că bătrîna muma recomandase fiicei sale să nu preia fie așa de familiară cu un om «care s'a făcut atît de ris.» Observă la ea oarecare schimbare. Părea mai visătoare ca de obicei; și îl muștră că a lipsit; apoi îl întreba dacă a doua zi se va duce la biserică. A doua zi era Duminică. — Haide, îi zise ea, mai înainte ca să aibă el timp să răspundă: ne vom ruga împreună pentru sufletul său. — De ce? întrebă Lavretzky. — Fiindcă am început să bănuiesc ce fel o să fie hotărîrea mea. Și, sub cuvîntul unei dureri de cap, se sui în camera sa, întinzîndu-l cu un aer hotărît virful micilor sale degete. A doua zi, Lavretzky se duse la biserică: Lisa era deja acolo. Ea se ruga ferbinte; privirile-i erau pline de o strălucire blajină; capul drăguț se apleca și se ridica cu o mișcare ușoară și înceată. El, simțea că se roagă pentru dînsul și sufletul i se cufunda într'un fel de extas. Dar, pe lângă emoția aceasta dulce, își simțea conștiința turburată. Mulțimea adunată și gravă, vederea chipurilor prietene, armonia cîntării, mireama tămîii, razele piezișe ale soarelui, întunecimea bolților și a părăților, totul îi vorbea inimii.

Era multă vreme de cînd el nu se dusesese la biserică, de cînd nuși întorsese fața către domnul: chiar și în această clipă, nici o rugăciune nu-l eșă din gură; nu se ruga nici chiar în gînd, dar i se prosterna, ca să zice ast-fel, inima în pulbere. Și-aduse aminte că în copilărie nu'și sfîrșea nici odată rugăciunea pînă ce nu simțea pe frunte, ca o ușoară senzație, atingerea unei aripi nevăzute: era, se gîndea pe atunci dînsul, ingerul său păzitor care venea să-l vadă și să-și arate mulțumirea lui. — Tu m'at adus aici, își zise el; atinge-mi și tu sufletul cu aripa ta. Lisa se ruga mereu încet; chipul său era luminos, și Lavretzky cerea de la sufletul acela, frate cu al său, odihna și ertarea pentru sufletul său. În Amovu se întîlniră; ea-l privi cu o veselie gravă și prietenoasă. Soarele lumina earba din curtea bisericii, și dădea mai multă strălucire veșmintelor deosebite și batistelor pestrițe ale femeilor; clopotele bisericii vecine resumau în văzduh; păsările ciripeau pe gardurile grădinilor. Lavretzky stetea cu capul gol și cu zîmbetul pe buze; o aedere de vînt se zbuguia în părul său. El ajută pe Lisa, să se urce în trăsura cu Lenușca, dete totți banii săracilor și porni încet a-casă.

Atunci, începură zile dureroase pentru el. În chinuina un gînd. În fie-care dimineață se ducea la poșta, rupea cu o mînă înfrigurată scrisorile și bandele de la ziare; și nu găsea nimic care să-i contrazică sau să-i adevărească vetea blestemată. Une ori se înspăimînta de sine însuși. «Cum nu mi-e rușine să aștept adevărarea morții nevestii mele; cum corbul și-așteaptă pradă?» — își zicea el. Se ducea în toate zilele la Kalitin, fără ca să se mai simtă mulțumit. Stăpîna casei, vădit că era necăjită pe el și-l primea cu toată înalțimea mîndriei sale; politețea lui Panșin era exagerată; Lemm, pradă a misantropiei lui, d'abia îl saluta, și, ce este mai trist, Lisa părea că se ferește de el. Cînd, din întimplare, rămîneau singuri împreună, în locul vechei încrederi, nu se mai găsea de o parte și de alta de cît încurcături; ea nu știa ce să-i spuie și el se simțea turburat. Lisa se schimbă în cîte-va zile; se observa nepotrivire în dispoziția sa, o oarecare agitație secretă în voce, în rîs, în toate mișcărilor sale. Maria Dmitrievna, pe care o orbea egoismul, nu vedea nimic; dar Marfa Timofeevna începea să facă observații asupra favoritel sale. Lavretzky se căia de multe ori că a arătat Lisel numărul ziarului; nu putea să-și ascundă că era ceva jigiuitor pentru delicatețea unui suflet curat în această împrejurare. Banuia că schimbarea Lisel era pricinuită de lupta pe care ea o purta cu sine însăși, prin sovările asupra naturii răspunsului definitiv lui Panșin. Într'o zi îl dete îndărăt un roman de Walter Scott, pe care i-l împrumutase el. — Ai citit cartea asta? — Nu; nu mai mi-e gîndul la cărți, răspunse dînsa și voi să se depărteze.

— Așteaptă o clipă, zise dînsul; e atîta vreme de cînd n'am mai rămas singuri. Parcă ț-ar fi teamă de mine. — Așa e. — Dar de ce? pentru numele cerului! — Nu știu. Lavretzky tăcu. — Spune-mi, urmă dînsul, n'ai luat nici o hotărîre? — Ce vrei să spu? Inghin ea fără să-și ridice ochii. — Nu mă înțelegi? Fața Lisel se aprinse fără de veste. — Nu mai mă întreba,—răspunse ea cu vioiciune;— nu știu nimic; nu mă înțeleg nici chiar pe mine. Și se depărta numai de cît. A doua zi, Lavretzky, veni la Kalitin și găsi pregătiri pentru un parastas... Lavretzky stătu într'un colț... După rugăciune, nesimîndu-se mai mult ca ori cînd ne la locul său, se retrase plin de grijă tainice... Simțea că era în sufletul Lisel, un colț pe care nu-l putea pătrunde. Altă dată, Lavretzky, pe cînd stetea în saloa și asculta palavrele lui Ghedeonovsky, întorcînd pe neîngîdite capul spre locul unde sta Lisa surprise, pironită pe el, privirea profundă și cercetătoare a tinerei fete. Toată noaptea aceea n'a putut dormi. Iubea, dar iubirea lui nu era aceea a unui copil; să se mistue în ofțări zadarnice nu mai era potrivit cu vîrsta sa, și, de altminteri, Lisa nu ar fi insuflat sentimentul acela; dar iubirea are sbuciumări pentru toate vîrstele; și lui îi era ursit să le îndure pe toate. (Va urma)

Dimitrie S. Nenitescu Advocat 12, Strada Regală, 12.

CELE MAI FINE STOFE MODERNE PENTRU PARDESIURI, PALTOANE SI COSTUME DE BARBAȚI LA GRÜN & C OMP. BUCUREȘTI 16 STRADA LIPSCANI 16

PANAMA Le meilleur de tous Dépôt G-1 Creangă & Comp. - Bukarest.

Cel mai bun VACS Parisian pentru fața și amintele CIRAGE EXTRA REPRESENTANT Pentru România A. FEFDIANN BUCUREȘTI 20, Strada Decebal, 20.

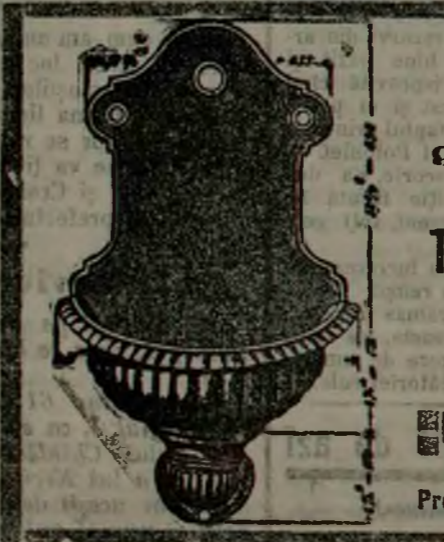
TAPETE SINGURUL DEPOSIT CARE VIN DE EFTEIN Srada REGALĂ, No. 9

SOCIETATEA de Basalt Artificial și de Ceramica De la Cetrocen Capital social 2.500.000 întreg vărsat

Gea mai bună calitate existentă de COCS DE USINA DE GAZ 46 lei 46

Doctorul M. CODREANU 2, Strada Stelea, 2 Consultanții dela ora 1-3 p. m. pentru săraci gratis.

PODAGRA, PIATRA REUMATISMELE sunt vindecate prin Sărurile Granulate Efervescente de LITHINA de CH. LE PERDRIEL LE PERDRIEL & Co, Paris.

TEIRICH & Co. BUCUREȘTI 9.-Strada Berzel, 9. INSTALAȚIUNI DE TELEGRAF GAZ și APĂ

Doctorul ION NANU Post medic secundar al spit. din București stabilit în CAMPULUNG da consultații pe timpul verii

SOBE CALORIFERE BELGIANE Untea spectantate in felul lor. Prin excelenta lor ventilațiune au devenit sistemul cel mai higienic, recomandate prin certificate de onor. domnii doctori generali Theodori, Măldărescu, Varlam, etc.

MEDICAMENT PHOSPHATIC VIN DE VIAL VINUL DE VIAL este un modifcator puternic al organismului în casurile de: ebilitate generală, creșterea întărlă, convalescența lungă, anemiă, pierderea apetitului, a forțelor slăbiciunel nervoase.

A SOSIT UN MARE ASORTIMENT DE SOBE CALORIFERE IGIENICE, NICHELATE, SMĂLȚUITE și SIMPLE sistem belgian, din cea mai renumită fabrică OSOUCNE & Comp.

Cea mai buna APA MINERALA PURGATIVA este aceea de la BREAZU IAȘI Autorisată de Stat. Premiată cu medalia de aur la exp. din Bucuresci 1894.

Societate Română de Asigurări Generale BRAILA Capital Social, lei 3.000.000 deplin vărsat. CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Președinte, DIMITRIE A. STURDZA.

AU PRIX FIXE FRĂȚII HASAN EN DETAIL EN GROS BUCUREȘTI. - 70, Str. LIPSCANI, 70. - BUCUREȘTI

WATSON & YOEUELL MAȘINI AGRICOLE ȘI INDUSTRIALE BUCUREȘCI. - Strada Academiei, 14 (fost Rașca) Galați, Strada Portului. Brăila, Strada Regală.